

Pakollista Orjuutta

JOHAN siitä on kulunut paljon aikaa, vuosikymmeniä, kun Yhdysvaltain perustuslakeihin tehtiin lisäys, mikä kirjaimellisesti luettuna lopetti orjuuden, pakollisen palveluksen, paitsi sellaisissa tapauksissa, joissa rangaistaan rikoksista. Mutta orjuus ei vain päättynyt silloin. Tässä emme tarkoita palkkaorjuutta, mikä luonnollisestikaan ei pääty ennenkuin palkkajärjestelmä häviää, vaan suoranaisesti pakollista orjuutta, orjuutta sellaista, missä orjiksi myydyistä työläisistä maksetaan määrätyn suuruiset korvaukset niille, jotka ovat myyjäin asemassa.

Tosin ovat hyvin harvinaisia sellaiset tapaukset, missä yksityiset henkilöt harjoittavat orjakauppaa. Niitä ei kyllä sallita. Mutta orjakauppiaitten aseman ovat ottaneet viralliset organit, sellaiset kuin eri valtioitten virkailijat ja lainlaadinnalliset laitokset. Monet eri valtiot harjoittavat orjakauppaa vuokraamalla tai luovuttamalla vankeja yksityisten kapitalistien ja yhtiöiden käytettäväksi määrätynlaista korvausta vastaan. Nämä näin virallisesti orjiksi myydyt vangit, työläiset, joutuvat mitä raakalaismaisemman kohtelun alaiseksi. Ensiksi heitä riistetään mahdollisimman tehoisasti ja toiseksi heitä kohdellaan kerrassaan epäinhimillisellä tavalla.

LUONNOLLISESTIKAAN ei suurelle yleisölle sallittaisi tietoja siitä, millä tavalla näitä orjiksi vuokrattuja vankeja kohdellaan. Mutta kuitenkin aina silloin tällöin pulpahtaa pinnalle yleisön nähtäväksi seikkoja, jotka ovat kyllin räikeitä vakuuttamaan näiden työläisraukkojen aseman kurjuuden. Tällaisia vuotoja tapahtuu tavallisesti vain silloin kun jonkun pakollisia orjia, vankeja, käyttävän yksityisen työnantajan tai yhtiön työmaalla suorastaan murhataan joltakin vankeja, joiden perään sitten joltain taholta kysytään. Ja myös silloin kun nämä pakolliseen orjuuteen joutuneet vankiraukat joutuvat olosuhteittensa painostamina turvautumaan sellaisiin epätoivoisiin yrityksiin kuin ovat suoranaiset kapinat, lakkotastelut ja muut sellaiset.

Viime toukokuussa porvarilliset lehdet tekopyhällä vanhurskaudella värittäen kirjoittivat kuinka "inhimillisyys" voittaa lopultakin kun Georgian valtiossa eräässä oikeuslaitoksessa tuomittiin työnantaja, minkä todistettiin murhanneen palvelukseensa vuokratuista vankeja. Tämän oikeusjutun yhteydessä annettujen todistusten kautta kävi selville osittain se raakalaismaisuus, mitä nämä tunnottomat ihmispedot harjoittivat näitä yhteiskunnan kohlit-

tavaksi joutuneita ihmisraukkoja kohtaan. Vankeja todistettiin ruoskitun, kuten eläimiä ainakin, ja sitten jos joku lausui pienemmänkin protestin moista kohtelua vastaan, niin hänet hakattiin sillä tavalla, että kuolema oli seurauksena. Näin oli käynyt useissa tapauksissa.

Samoihin aikoihin, eli tarkalleen sanottuna, viikko ennen tätä Georgiassa tapahtunutta oikeusjuttua, kerrottiin lehdissä eräästä Alabamassa sattuneesta kaivosonnettomuudesta, missä surmaantui kaivoksessa työskenteleviä vankeja, mitkä oli vuokrattu kaivosyhtiön käytettäväksi. Niihin aikoihin kun vielä löytyi runsaasti raakalaisasemassa olevia heimoja, toimeenpantiin sellaisia raakuuksia, että rikoksen tehneitä elävinä keitettiin kuumassa vedessä ja sitten "kypsyneinä" syötiin ikäänkuin 'herkkupaloina." Mutta melkein pä samalla tavalla tehtiin tässä Alabaman kaivosonnettomuudessa. Nämä onnettomat ihmissielut poltettiin elävinä kaivoksessa. Tosin heidän ruumiinsa jäivät syömättä.

Liki pari vuotta sitten paljastui eräs skandaalijuttu Floridassa. Järjestömme lehdet saivat tiedon erään länteläisen nuorukaisen murhasta ja julkaisivat sen. Sen jälkeen asiassa toimitettiin tutkimus, mi-

kä paljasti niin pöyristyttäviä seikkoja, että yksinpä äärimmäisen vanhoilliset porvarilehdetkin joutuivat lausumaan moitteet sellaisten menettelyiden johdosta. Mutta nämä tapahtumat, niin räikeitä kuin ne ovatkin, eivät ole saaneet aikaan sitä, että asiassa tehtäisiin parannuksia. Vankeja vuokrataan edelleenkin yksityisten riistäjien käytettäväksi ja nämä luonnollisesti voitonhimossaan käyttävät vaikka kuinka raakalaismaisia menettelytapoja, jos niiden avulla vaan voivat tehoisemmin riistää näitä yhteiskunnan hylkimisiä ihmisolentoja.

Mutta vankiloihin joutuneita vastaan harjoitettuun vääryyteen eivät ole syyllisiä ainoastaan eri valtiot, vaan itse Yhdysvaltain hallituskin näkyy siihen osallistuneen. Viime toukokuun aikana Yhdysvaltain edustajahuoneen joistakin jäsenistä muodostunut komitea vieraili liittohallituksen vankilassa ilman, että olisi edeltäpäin ilmoittanut vankilan virkailijoille aikomustaan. Tämä komitea sai "yllätysmatkansa" kautta selville seikkoja, jotka olivat todellakin yllätykseksi itse komitealle. Vankileiri, jossa komitea vieraili, sijaitsee lähellä Yhdysvaltain pääkaupunkia. Siellä säilytetään hallituksen sotilasdepartementin palveluksessa olevia "rikkoksellisia." Komitean jäsenet saivat selville, että pienestä tottelemattomuudesta rangaistuja merisotilaita pidettiin sementti lattialla varustetussa huoneessa, ollen heillä "makuupaikkana" nippu olkia ja ohkainen viltti, jota saivat käyttäjä peitteensä. Mutta surullisimman vaikutuksen komitean jäsenet saivat joutuessaan käymään huoneessa, missä oli seinää vasten seisomaan kahleilla sidottu merisotilas. Tämä sotilasraukka oli saanut olla kuukausimääriä samassa asennossa. Kahleet oli juotettu silloin kun vankiraukka niillä kytkettiin seinään.

Ei suinkaan kiitosta ansaitse sekään tapaa, että vankiloihin tuomituilla vangeilla teetetään töitä epäterveellisissä hikipajoissa, joista kertyvät voitot menevät valtioiden kassoihin ja sen kautta vankiloitten ylläpitämiseksi. Mutta kerrassaan moitittavaa, suoranaisesti tuomittavaa, on sel-

lainen tapa, että vankeja luovutetaan muutamista senteistä yksityisten työnantajain ja yhtiöiden käytettäväksi. Asia ei ole tuomittavaa yksinomaan siksi, että näitä ihmisraukkoja kohdellaan huonosti, vaan myös siksi, että näitten kautta levitetään kaikenlaisia tauteja niihin ihmisiin, jotka ostavat joko tietämättään tai sitten tietoisesti — useimmiten tietämättään — sellaisia tavaroita, mitkä on valmistettu hikipajoissa, joissa käytetään tarttuvien tautien saastuttamia vankeja työvoimana. Tavalliset työläiset yrittävät parantaa itsensä silloin kun he sairastuvat tauteihin, olkoonpa ne sitten tarttuvia tai ei. Useissa tapauksissa työläisillä ei ole mahdollisuutta saada parannusta, johtuen luonnollisesti köyhyydestä. Mutta vangeilla ei ole edes minkäänlaisia mahdollisuuksia käytettävänä, jollemme ota lukuun niitä "konilääkäreitä," mitä lääkäreitten nimesellä käytetään vankiloissa. Ja kun vangit joutuvat yksityisten työnantajain käytettäväksi, niin silloinhan itseasiassa terveyden huoltaminen jää "taivaallisen isän" tehtäväksi.